

{ אז נדברו }

פרשת וירא תשפ"ב | לסדר: "ויאמר הנני" | גליון מספר: 531

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס באמצעות
שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רוצה שעוד אנשים יקראו,
כסוך, את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות
בה"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע
בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בנק: בנק פאני

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

תודה מראש!!!

ישמעאל נמצא במשבר... אומרים עליו שהוא פרא אדם...

יום אחד מתקשר אלי בחור... הוא רוצה להתייעץ איתי... הוא במשבר... איך קוראים לך??
ישמעאל!!! כן... לא פחות ולא יותר ישמעאל התקשר אלי... והוא התחיל לשפוך את הלב... אל תשאל: דבר ראשון
אני הבן של השפחה... עוד לפני שנולדתי... כבר הודיעו לאמא שלי מראש שאני הולך להיות פרא אדם!!! זה תואר
שעוד ניתן לי לפני שנולדתי... כל מקום שאני הולך אז עושה סקנדל... בלגן... כולם מחפשים להתפטר ממני...
ועכשיו בכלל!! נפלה עלי צרה צרורה... נולד לי את... וכולם כ"כ מתרגשים ממנו... כולם מצביעים עליו ואומרים
שהוא הממשיך של אבא... כי ביצחק יקרא לך זרע... ומאז שהוא נולד אז בכלל הייחס אלי הופלה לרעה... יום אחד
אבא שלי גירש אותי ואת אמא שלי מהבית... ומאז אני מתגלגל ברחובות... ואני מאוד מאוד שבור מזה... אני מאוד
מקנא ומתוסכל... אני מרגיש סוג ב'... מרגיש דחוי... מה עושים???

אמרתי לו: צר לי!!! אין לי מה לענות לך!!! אתה צודק!! אתה באמת דחוי!! אתה באמת סוג ב'!! אתה באמת פרא
אדם!! אין לי איך לעזור לך... מה אעשה שכתוב בתורה בפירוש שאתה פרא אדם ואתה באמת סוג ב'... זה
מה שיש... הנער פרץ בבכי קורע לב וניתק את השיחה... אז זהו!! למי שדמעות כעת זולגות מעיניו והוא מצטרף
לבכי של ישמעאל שמהעבר השני של הטלפון... אני רוצה להרגיע אתכם שלא היה ולא נברא!! ישמעאל מעולם
לא התקשר אלי!! ואתה יודע למה הוא לא התקשר אלי?? כי זה אף פעם לא הפריע לו... אף פעם לא היה לו רע
עם זה שהוא פרא אדם... הוא דווקא נהנה מזה מאוד... הוא גם בכלל לא מקנא ביצחק (חוץ מענייני כספים שחבל לו
שיצחק היורש ולא הוא...) אף פעם לא הפריע לו שהוא סוג ב'... אתה יודע למה?? כי הוא באמת סוג ב'!! תזכור כלל
ברזל: סוג ב' אף פעם לא מרגיש נחיתי בזה שהוא סוג ב'... למה?? כי זה מה שהוא!!!! מי מתוסכל?? מי שהוא סוג
א' וחושב שהוא סוג ב'... הוא מתוסכל... פרא אדם לא מתוסכל מזה שהוא פרא אדם בדיוק כמו שעורב מהצבע
שלו... כי זה מה שהוא... לישמעאל אני לא יכול לעזור... לא רק בגלל שאין לי מה לענות לו... אלא בגלל שהוא לא
בפרשה... טוב לו לבוסס בבוב של עצמו...

אבל מי הבעיה הגדולה?? הבעיה הגדולה זה יצחק!!! יצחק שהוא כן סוג א' א' א'... הוא הוא החתן הגדול שכולם
מסתובבים סביבו... כל המשתה הגדול שאברהם עשה... הכל סביבו... כל גדולי הדור הגיעו לכבוד היגמל את
יצחק... למרבה האבסורד דווקא יצחק הזה מרגיש קטן!!!! המדרש אומר שהעריסה הראשונה בהיסטוריה היתה
בבית של אברהם... כלומר: התינוק הראשון בהיסטוריה היה יצחק... עד יצחק כל תינוק שנולד זה היה נראה כמו
חתול... תוך כמה שעות הוא כבר הולך על הרגלים ועד השחרור מהבית חולים הוא כבר כמו ישיבוחר... (הוא כבר
יוצא משם עם טרמפים...) אבל יצחק היה התינוק הראשון!!! הוא היה תינוק אמיתי... הוא התפתח לאט לאט... הוא
היה יצור מאוד מוזר ולא שגרתי... תחשוב: העולם עדיין לא הכיר תופעה שכזו... כולם יודעים שתינוק גדל
במהירות ונהיה כבר בחור ואילו דווקא יצחק יצור זעיר... מסתובב ומתפתח לאט לאט... זה ממש מצחיק... מעורר

גיחוך... (זה לא כמו היום שאנחנו יודעים שככה זה התהליך... כולם הסתכלו עליו כמו איזה פיגור התפתחותי)

כן... לא לחינם דווקא יצחק אבינו!!! דווקא הוא נבחר להיות התינוק הראשון בהיסטוריה... דווקא הסוג א' א'... זה
שכולם מסתובבים סביבו... זה שהולך להיות הממשיך של אברהם אבינו... דווקא הוא מרגיש קטן קטן... דווקא
הוא בסיכון משמעותי להרגיש סוג ב'...

למה?? למה ככה הקב"ה עשה?? למה האבסורד הזה שדווקא החתן הראשי... יצחק שבו יקרא לזה זרע... דווקא
הוא כזה קטן...? **התשובה היא:**

זה חלק מהעיסקת חבילה של יהודי!!! יהודי הוא שותף לה' **דווקא לא** בממדים שלו... **דווקא לא** בכישורים
ובמוצאות או בציניות העסיסית שלו... אלא אדרבה... **בהכנעה שלו!!!** ב-תנה בני לבך לי!!! תהיה כנוע לי... תהיה
כלי שנמצא במקום של מקבל מאבא שבשמים... כן... בשביל להיות סוג א' באמת צריך לפעמים להיות דווקא
במקום השברירי והפחות עוצמתי... דווקא במקום הלא זחות... הלא כ"כ מהר מצחק... (זו הסיבה שעם ישראל בשביל
להיות עם הנבחר היו צריכים לעבור את כור הברזל בשביל להיות כנועים בעצם... כן... בשביל להגיע לסוג א' של עם הנבחר,
היה צריך להיות לפני כן בעמדה הנחותה של עבדים ואכמ"ל.)

וזה אתה!!! אתה שמרגיש לפעמים כזה קטן ולא שווה... כן... למרבה האבסורד דווקא אתה שמסתכל מבוטת על
החבר שלך החזק הזה!! העוצמתי הזה... מלך הכיתה הזה שדבריו נשמעים ויודע לעמוד על שלו... ואתה מצטנף
לך בפניה ומרגיש פחות רצוי... קח בחשבון שאתה פה החתן!!! את הרבש"ע לא מעניין הבדיחות של החברה... הוא
יתברך גם לא מתרגש מהמעמד החברתי של מישוהו... הרבש"ע רוצה מישוהו שיעמוד מולו בצורה הנכונה ביותר...
במקום כנוע ומקבל וזה אתה!!! אל תקח ללב שאתה לפעמים מרגיש קטן... זה חלק בלתי נפרד מהעיסקה... אתה
נמצא בחברה טובה... אתה מצטרף לרשימה של הלבנה המתמעטת... ושל יעקב הוא הקטן... ודוד הוא הקטן...
וכנסת ישראל הנמשלת ליונה... תדע להעריך את התכונה הזו!! ו... ובמקביל תישא ראש... אל תהיה קטן בעיניך...
אל תתבלבל מאחיזת עיניים!!! המדרש מספר שביום הגמל את יצחק הגיע עוגו!!! ועוג פגש את יצחק... תחשוב
איזה פגישת פסגה... הענק הכי גדול מול הזאטוט הכי קטן... כתוב בחז"ל שעוג גיחך על יצחק... אבל לא נראה
שיצחק לקח ללב... יצחק במקרה הטוב הפטיר: ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו...

השתגעתי?? רצו להרוג לה

את הילד!!!

(המשך מהטור הימני)

אה... ככה?? לא ידענו... סליחה אברהם... סליחה שרה... סליחה שחשדנו בכם... לא ידענו שישמעאל רצה להרוג את יצחק!!! פשוט עוברי אורח העידו שישמעאל רק רצה להראות ליצחק איזה סרטון קקקורע מהסמארטפון שלו... ולכן יצא הקצף... וכי על זה לזרוק ילד חולה מהבית?? אבל כעת זה נשמע אחרת לגמרי... כשאתה שומע את הסיפור האמיתי אתה לא מבין איך אברהם ושרה החזיקו מעמד עד הבוקר... אני הייתי מעיר את הגר וישמעאל באמצע הלילה וזרק אותם על טיל... שה' ישמור... נס שזרקתם אותם מהבית....

אז זהו!!! שמקובלנו שכשיש שני פירושים ברש"י זה לא תמיד בהכרח שני פירושים שונים לגמרי... לפעמים זה פירוש אחד ש--מסביר את הפירוש השני!!!

הסיפור האמיתי היה (לכה"פ לחד שיטה) שישמעאל החזיק מכשיר לא חסום והוא רצה להחטיא את יצחק הקטן בעבודה זרה וגילוי עריות... מכאן ואילך תן לנו ההורים להחליט איך אנחנו מגיבים על כזו פרשייה... **שרה אמנו טוענת בתוקף**: אם ישמעאל היה מנסה להרוג את יצחק הייתם מבינים אותי למה התפרצתי בכזו פאניקה ודרשתי לגרש את הילד ואת אמא... אז תדעו לכם שאצלי היידישקייט של יצחק... **זה משהו שעולה לי בחיים!!!** אם מלאך המוות יגיע ויבשר לי שיצחק (כאילו) לא עמד בניסיון של העקדה ולכן הוא נשאר בחיים... באותו רגע **ותמת שרה!!!** אצלי העתיד הרוחני של יצחק זה **חיים ומוות!!!** אם ככה... אפשר להוציא הבהרה לתקשורת שישמעאל רצה להרוג את הבן יחיד שלי... זו האמת האמיתית! כי בשבילי אם ישמעאל רצה להחטיא את הבן שלי זה להרוג אותו ואותי

את המסר הזה שרה אמנו מנחילה לנו לדורות... איך להתנהל ולהתנהג מול מפגעים רוחניים המשכימים לפתחנו... האם להתנהג באיפוק או באפס סבלנות?? איך להתנהל מול חבר שמקור את היידישקייט שלי? כל זה אתה תחליט!!! אתה תחליט עד כמה היידישקייט תופסת כן בחיים!!! ועל פי זה צריך לנהוג...

אני מכיר באופן אישי יהודי שהוא יחסית מודרני... טיפוס מאוד פתוח... מאוד מאוד רחוק מלהיקרא פאנאט... ויום אחד הילד שלו הלך לבני דודים שהם עוד יותר מודרניים ושם הוא הסתכן במעידה רוחנית חמורה (בידיעתם של המשפחה ובחוסר אחריות מצידם...) ברגע שנודע לאותו יהודי מה **שכמעט** קרה לבן שלו אצל הבני דודים!!! הוא כ"כ רתח מזעם על החוסר האחריות מצידם... שהוא קם בבת אחת וניתק איתם קשר הרמטי!!! והוא גרם בזה לפירוק וניתוק כל מערכת היחסים שלו עם המשפחה המורחבת!!! ניסיתי לגשר... ניסיתי להסביר לו שזה לא לעניין לשבור את כל הכלים ולנתק קשר... אבל לא היה עם מי לדבר... הבן אדם רתח מזעם ואמר: **רצו להרוג לי את הילד!!!** זה המשפט היחיד שהוא אמר!!! הוא חזר על המשפט הזה פעם ועוד פעם ועוד פעם... **רצו להרוג לי את הילד... רצו להרוג לי את הילד...** עד שגם אני בשלב מסוים קלטתי: ההלו... **רצו להרוג לי את הילד!!!** מה תעשה עם בן אדם שרצו להרוג לי את הילד... לך תנסה להרגיע בן אדם ש... ש... **רצו להרוג לי את הילד...** לך תסביר לו שזה לא היה רציני... רק בצחוק... לך תסביר לו בשכל קר שלא צריך לקחת ללב וצריך לסלוח להם ולהמשיך עסקים כרגיל... תנסה!

יצאתי בהתפעלות מאותו יהודי... הוא לא סתם התפרץ ושבר כלים בחמתו... הוא פשוט הבין עניין!!! כי אני מכיר אותו באופן אישי... הוא לא קנאי... הוא ממש לא פאנאט... אבל הוא כן קרא את המפה!!! והוא הפנים שברגע שהיידישקייט של הבן שלו היתה בסיכון מבחינתו **רצו להרוג לי את הילד!!!** נקודה!!! עכשיו בינינו: לגופו של העניין... להגיד לך שזה נכון מה שהוא עשה?? האם זה נכון לנתק קשרים ולפרק קשרי משפחה?? לא יודע... (במאמר המוסגר: בלי כל קשר הסיפור הזה הוא לא מודל לחיקוי (בגלל כל מיני פרטים מורכבים נוספים שהיו בסיפור שהם לא רלוונטים בשבילנו)... יתכן שלא!!! אבל זה לא קשור פה לנכון ולא נכון... זה עניין של כל אחד ואחד מאיתנו איך הוא מחליט לקחת את היידישקייט שלו ללב... אותו אחד לקח את המעידה הרוחנית של הבן שלו ברמה של **"רצו להרוג לי את הילד" נקודת!!!** אחרי שכן הוא ראה את זה... אי אפשר לדון אותו שהוא ניתק קשר... כי רצו להרוג לי את הילד... תעשה משהו... (ושבו אני חוזר ומבהיר במאמר המוסגר... אל תבא ותספר לי שנתקת קשר עם המשפחה בגלל הסיפור הזה... כי הסיפור שם היה הרבה יותר מורכב... כך שאת הסיפור הזה תקח כמדגם בעלמא...)

כבר נכתב כאן לא פעם ולא פעמיים שבתקופות הבערות של הקורונה הוכח שברגע שכן אדם חושש על החיים שלו הוא מתנהג בדפוס התנהגות אחר ולא באים אליו בטענות... פתאום כל מיני אנשים נחמדים ואדיבים שעד כה לא הרגו זבוב... פתאום הם למדו לדבר! למדו להתעצבן בקול ואפילו לצעוק על אדם שהולך בלי מסיכה ומסכן אותם בקורונה... (זכור את זה... או שהספקת לשכוח?) **נו... ואני שואל אותך**: זה יפה לצעוק ולבזות בן אדם שנעבאך יש לו חום והוא חולה קורונה והוא החליט לבקר בבית הכנסת עם מסיכה? מה התשובה?? זה לא קשור ליפה ולא יפה... זה מתחיל ממקום אחר!! זה מתחיל מהאיום של הקורונה... אם כעת בשלב זה אנחנו חוששים מהקורונה ברמות הזויות של "כי אמרו כלנו מתים..." אז אדם שאמור להיות בדידו... אם הוא הגיע לבית הכנסת... שלא יתפלא אם אנחנו נתפרץ עליו בצעקות ואנחנו נהיה צודקים!! זה בדיוק הסיפור עם שרה אמנו!!! האם זה לעניין לקחת ילד שרק רצה להחטיא את הבן שלה ולזרוק אותו ללא רחם מהבית עם חום...?? מה התשובה?? תלוי!!! תלוי איפה אני מעמיד את היידישקייט שלי... אם היידישקייט שלנו עולה לנו בחיים... אז מה אתה רוצה... רצו להרוג לי את הילד...

כאן טמונה התשובה על רשימה ארוכה של שאלות איך להתמודד מול כל מיני פגעי טכנולוגיה שאנחנו מתחככים איתם במשפחה המורחבת/מה לעשות עם חבר שאני מרגיש שמוריד אותי ורוחנית/ על כאלו שאלות אי אפשר לענות תשובה חותכת!!! אתה יודע למה?? כי... כי דבר ראשון: בכל דבר צריך להפעיל היגיון!!! זה תמיד נכון... וממילא כל מקרה לגופו... דבר שני: התשובה מתחילה ממך!! אתה אמור להחליט איפה אני מעמיד את היידישקייט שלי... עד כמה זה עולה לי בחיים!!! אם זה עולה לי בחיים אז מותר לי להתנהג כמו אדם שמאיימים על החיים שלו... ובינו אותי!!! אתה יודע את מי לא מבינים?? את מי שמשתולל בלי קשר... את מי שמשתולל כי כתוב לו על הגב שהוא צריך להיות פאנאט... אבל חבר שלי שדיבר כמו חיה פצועה וכמו שרה אמנו בשעתו... אף אחד לא יכל לעמוד מולו!! לך תתמודד עם אדם שנאבק על החיים... בקיצור: בנושאים האלו זה לא תלוי לאיזה סגנון אני משייך את עצמי האם לסגנון הפרומער או לסגנון הפתוח... את הסידור מדפים הזה תשאיר למקומות קצת פחות מהותיים... כאן כל העניין איזה מקום היידישקייט שלי תופס לי בחיים וד"ק...

כולם היו המומים... אה... לא ידענו... לא ידענו שזה היה הסיפור האמיתי!!! חשבנו שהסיפור היה אחר לגמרי לגמרי... **הבין**: בימים האחרונות הרוחות סוערות בכל השכונה... כולם מדברים על הפרשייה המסעירה... מה... לא שמעת?? פתאום!!! ביום בהיר אחד שרה הודיעה לאברהם: או אני או הגר!!! אני דורשת שהיא וישמעאל יסתלקו מכאן כעת ועכשיו... אברהם לא חשב פעמיים... הוא ניגש להגר והודיע לה שתארוז חפצים ותוך שעה תסתלק מכאן... ואז התברר שישמעאל יש שפעת... הוא שוכב קודח מחום... אבל זה לא עניין את שרה... היא התעקשה שהם יסתלקו מפה תיכף ומיד... והשכנים באמת מספרים שהם ראו במו עיניהם איך הגר לוקחת את ישמעאל על הידיים ועל שכמה ציוד דל של לחם ומים... וזה היה נראה מחזה קורע לב... לא יאומן... לא מתאים לאברהם ושרה...

עכשיו... מה שהכי מסעיר את הרוחות בסיפור הזה... סו"ס" הרי כולם מבינים שלא סתם יצא הקצף... אם שרה החליטה ללא הודעה מוקדמת לגרש את הגר וישמעאל כנראה שקרה משהו מאוד מאוד מאוד חמור... אז זהו... שבררנו אצל אנשי החצר... ולעת עתה מתברר שכל הסיפור היה בסה"כ ששרה ראתה סמארטפון אצל ישמעאל והוא ניסה להראות שמה ליצחק איזה משהו!!! זה כל הסיפור!! זה כל הפרשייה!!!

על זה יצא הקצף... זה עורר מהומה, עם כל הכבוד לשרה... עם כל הכבוד למאבק בפגעי הטכנולוגיה... יש גבול! יש גבול לתוקפנות... לקחת ילד חולה עם אמא שלו ולגרש אותם ללא הודעה מוקדמת עם לחם וחמת מים... ולמה?? בגלל שראית אותו עובד ע"ז... או קצת גולש בגילוי עריות... זה מוגזם לכל הדעות! זה לא מידתי!!! ועל זה יש סערת רוחות... כל השכונה מדברת. אברהם מגיע לבית מדרש והוא רואה שהציבור זועם.

אברהם מנסה לברר מה קרה... ומספרים לו שהציבור כועס על הפאנטיות של שרה... למה היא מגרשת ילד חולה מהבית רק בגלל שיש לו סמארטפון... בפרט שהוא בסה"כ בן 15...

אה... מיד מזדעק אברהם... יש פה טעות... הדברים יצאו מהקשר... מיד אברהם אבינו מכנס מסיבת עיתונאים ושולח הצהרה לתקשורת... רבותי: יש פה טעות חמורה בפרטי הסיפור!!! אם הייתם יודעים את הסיפור האמיתי לא הייתם שואלים שאלות... אל תשכחו שיש עוד פירוש ברש"י... ותר א שרה את בן הגר המצרית מצחק!! אומר רש"י בפירוש השלישי: מצחק לשון רציחה!!! שרה האמא המאושרת... שנוולד לה ילד לאחר תשעים שנה עומדת לה בחלון ומביטה **ולפתע חשבו עיניה!!!** היא רואה את ישמעאל לוקח אקדה אמיתי!! מכניס כדורים ומנסה לצלף לכיוונו של יצחק!!! והכל בצחוקים... ומול עיניה הנדהמות היא רואה איך שהוא דורך נשק ו...!!

היא כמעט קרסה מתעלפת... איצלה שלי... אתה חיי???

ואז היא רואה שבני ניסים!!!! בני ניסים הוא לא הצליח לפגוע בו... היא יצאה מהבית בהיסטריה נוראית... היא רצה כל עוד נשמתה לכיוונו של ישמעאל ולפתה את ידו וצרחת עליו בפאניקה מה?? מה זה?? מה אתה עושה? ישמעאל התחיל לצחוק... לא... זה בצחוקים... אני רק רוצה לבדוק שזה פוגע... "כמתלהל הורה חיצים... ואמר הלא משחק אני..."

מסיים אברהם את הסיפור המחריד ופונה לציבור: תגידו לי... בכזה מקרה... **מה אתם הייתם עושים במקומנו??** תחשבו שיש לכם בן יחיד שהגיע לכם אחרי תשעים שנה... והבן של השפחה כמעט הרג אותנו... והוא עוד עושה את זה בצחוק... הוא אפילו לא מבין מה המשמעות של המעשים הנוראים שלו... מה אתם הייתם עושים איתו?? לא הייתם זורקים אותו על טיל מהבית?? אברהם אבינו מסיים את דבריו וכולם עומדים המומים!!! אף אחד לא ידע שזה הסיפור האמיתי...

המשך בטור השמאלי.....

אודות הקושי הרגשי להקשיב לצרות של אנשים...

כמידי שנה בפרשת וירא מוקדם כאן בגיליון מאמר מיוחד למצוה היקרה והאהובה... **מצוות גמילות חסדים!!!** שאברהם אבינו מלמד אותנו בפרשה זו שזה אחד מסימני וסממני אומה קדושה- גומלי חסדים!!!

ובכן: כבר הוזכר בגיליון זה כמה פעמים... שיש תחום אחד בגמילות חסדים שהוא מאוד נחוץ!!! כמה שהוא מפותח וכמה שיש כבר ארגונים נפלאים בנושא הזה עדיין אף פעם זה לא מספיק... הנושא של "אוזן קשבת"!!! דאגה בלב איש ישיחנה... כי הצורך בזה הוא מאוד גדול... ויש מחסור חמור באזניים!!! ממילא מי שאין לו תקציב לגמ"ח מיטות מתקפלות או לסכ"ם לשמחות... אנא... אזניים יש לך?? אתה מוכן להקצות שעה שעתיים שלוש בשבוע להקשיב לשני? אז לא... אל תכתוב את זה בידעיון של השכונה... כי מסתמא צריך אותך בתוך המעגל הקרוב ביותר של המשפחה והידידים... אם רק תביע נכונות להקשיב אתה תהיה תפוס למעלה מהראש ב"עניי ביתך" ממש... בקיצור: אין לך גמילות חסדים גדולה מזה!! מומלץ בחום לאמץ אותה...

בנושא של "אוזן קשבת" ישנה נקודה חשובה שכבר הוזכרה כאן בגיליון בקצרה ולתועלת העניין אפתח את זה קצת יותר בהרחבה...

בבכך: היה יהודי אחד שהיה מתקשר אלי בקביעות לשפוף את הלב... מדובר ביהודי שיש לו חיים לא פשוטים... המון כאב ותסכול... הרבה סבל... והוא היה מספר ושופך ושופך במשך חצי שעה... וכמובן שאתה מבין לבד שהוא לא סתם התקשר אלי... כנראה שהוא רוצה משהו... הוא רוצה שאני אעזור לו... ותכל'ס אני רואה שאני **לא!! לא יכול לעזור לוו!!!** עם כל הרצון הטוב זה מסוג הדברים שאני רואה שאני לא יכול לעזור... ואני מקשיב ומקשיב... ומשתדל קצת לעודד... להגיד כמה מילים טובות... לתת קצת כח... והוא באמת היה מתעודד... הרגשתי שהדברים שלי באים עליו כמים קרים על נפש עייפה... אבל עדיין!! עדיין הבעיה נשארה בעיה!!! ותכל'ס לא הצלחתי לפתור לו את הקשיים... אפילו לא קצת... אפילו לא בכיוון... והשיחה הסתיימה... ואני יצאתי ממנה כמו רימון סחוט... (אם יצא לך פעם לשמוע הרבה סבל וכאב ותסכול ויסורים ואין לך איך לעזור... זה פשוט סחוט את כוחות הנפש...) ואחרי שבועיים שלוש... שוב... שוב הוא מתקשר... שוב פורק אצלי את כל הכאב... ופורק ומספר בשטף כמה שהכל נורא ואיום ואיך שהכל דפוק מכל הכיוונים ואין שום סיכוי ולא תקווה באופק... ואני שוב יושב ומקשיב ומקשיב ונאנח לעצמי בשקט... **נו... מה אני אעשה איתו???** אין לי איך לעזור לו! ושוב אני משתדל פה ושם לעודד ולהגיד לו... אוה... איזה תעצומות נפש יש לך... איך אתה שורד את כל הקשיים האלו... (אגב: אני מתכוין בשיא הרצינות!! לא איכפת לי שאותו אחד יקרא שרות אלו... הוא מסתמא קורא את זה... מה שנכון נכון... אני באמת מתפעל איך יש לו כוחות לשרוד...) אבל תכל'ס הבן אדם רוצה שאני

אעזור לו... **ואין! אין לי איה!!!** השיחה הסתיימה עם כמה מילות עידוד. ותכל'ס. לא עזרתי לו.

והנה אחרי חודש הוא שוב מתקשר... עם אותם סיפורים ואותם תסכולים... **די... אני כבר לא יודע מה לעשות איתו...** אני כבר מכיר את הבעיות שלו בעל פה... והייתי מאוד שמח אם הייתי יכול לעזור... אבל אני לא יכול... אני מרים ידיים... די... וככה כל שבועיים שלוש או חודש... שוב... שוב מגיע טלפון ממנו... וכל פעם שאני רק רואה את הטלפון שלו על הצג הלב שלי נופל לריצפה... אוי... מה אני עושה איתו??

עד שיום אחד החלטתי ש-די!!! בטלפון הבא שהוא מתקשר אני אנשום נשימה עמוקה ואני אודיע לי: שצר לי לאכזב אותו... אבל אני כנראה לא הכתובת... תחפש מישהו אחר... הייתי מאוד שמח לעזור לך... אבל כפי שאתה רואה אני לא מצליח... אתה רואה שלא אז כלום!!! אז כנראה שאני לא הכתובת... ככה תכננתי לענות לו בטלפון הבא שהוא מתקשר...

ואז!!! פתאום תפסתי את עצמי... רגע רגע רגע. יש פה משהו מחור!!

בעצם למה **הוא** בכלל ממשיך להתקשר אלי כל פעם מחדש???

הרי אני לא צריך להגיד לו שאני לא מצליח לעזור לו... את זה הוא יודע יותר טוב ממני!!! הוא כבר מתקשר אלי למעלה משלושים טלפונים... ואנחנו כבר מדברים כל פעם יותר מחצי שעה על אותם בעיות... אני כבר אמרתי לו עשרות פעמים את כל מה שיש לי לומר בנושא וזה לא עזר... אז למה **הוא!!!** למה הוא ממשיך להתקשר?? מה... הוא לא קלט שאני גבר לא יוכל להושיע?? (במילים אחרות: אני מתכנן לגלות לו כעת את אמריקה שאני לא מצליח לעזור לו ושיחפש מישהו אחר... **בבקב טוב... הוא לא צריך שאני אגיד לו!** הוא יודע את זה יותר טוב ממני. ואם כך אז למה הוא ממשיך להתקשר?)

ואז פתאום קבלתי פלע'ש... הבזיק לי פרוח'קטור... נפל לי האסימון:

רגע רגע... מי אמר שהוא בכלל מצפה ממני שאני אעזור לו??? מי אמר?

אולי הוא בכלל לא "בונה עלי" שאני אעזור לו כי באמת אי אפשר לעזור לו... הוא בסה"כ רוצה לשפוף את הלב... **ובזה אני באמת עוזר לו!!!** הוא שופך את הלב ואני מקשיב לו... זהו!! עזרתי לו... במה??

בזה גופא שהקשבתי לו... **אוה... זה היה בשבילי פתיחת ראש...**

לא עברו יומיים והנה הוא שוב מתקשר... ענית לי והחלטתי שהפעם אני רק מקשיב לו ומעודד אותו... והוא שוב מתחיל עם התקליט... שוב מספר את כל הסיפורים המוכרים... אני מקשיב לו ברוב קשב... ונותן לו כח!! מעודד!! מחזק!! מתפעל מהתעצומות נפש שנדרשות ממנו ואיך שהוא עומד בהם בגבורה... ואז לראשונה שמתי לב בקול שלו... איך שכל משפט נוסף שאני אומר הנימה משתנית... הקול שלו מתייצב והוא נשמע הרבה יותר טוב ושמח... ועד סוף השיחה היה כבר צחוקים... סיימתי את השיחה

ולראשונה הרגשתי טוב!!! לא הרגשתי סמרטוט... כבר לא הרגשתי שיש פה בן אדם שבור שמבקש עזרה ואני לא יכול לעזור לו... אדרבה... הרגשתי שיש פה אדם שביקש עזרה ועזרתי לו! בזה שהקשבתי לו...

ומאז עקבתי אחרי התופעה וגיליתי שיש סוג של אנשים שחשוב שנדע על קיומם... ובכן: תדע לך שיש אנשים שעוברים חיים לא פשוטים!! נקודה!!! הרבה מרירות... הרבה סבל ויסורים... זה לא קשור אליך... זה חשבונות שמים... (אגב: זה לא בהכרח אנשים שעוברים צרות גדולות... הרבה פעמים זה בעיקר עניין של אופי שברירי... זה מסתמא סבל יותר גדול מכן אדם שיש לו אופי פלדה שעובר צרות באמת אמיתיות... האופי פה זה הסיפור!!!) **קעת תקשיב טוב טוב:** יאמר לשבחם של אותם אנשים שכמה שהחיים שלהם קשים ומרים... בכל זאת הם מצליחים לצוף ע"ג המים... יש להם תעצומות נפש עילאיות להתעלות מעל כל ההתמודדויות... ולנהל חיים תקינים ואפילו לפרוח ולהצליח ולעשות ולפעול מעל ומעבר... זה כוחות מיוחדים שיש להם!!

אבל!!! יש תנאי אחד!!! בשביל שאותו אחד באמת באמת יצליח לצוף מעל כל הקשיים... **בשביל זה הוא צריך ממך עזרה קטנה מהצד!!!**

הוא צריך אחת לשבועיים או לחודש להוציא קיטור... הוא צריך מישהו שהוא יוכל לשפוף ולרוקן אצלו את הלב... ולספר לו כמה שהחיים שלו זוועה אחת מתמשכת וכמה שהכל קטסטרופה בלתי נסבלת לחלוטין...

זהו... זה כל מה שהוא צריך... בקשה צנועה...

והוא נפל עליך!!! הוא בחר בך בתור האיש הטוב שיכול לספק לו את החסד הצנוע הזה... והוא מתקשר אליך או מפטפט איתך ושופך אצלך את הלב... והוא בבת אחת פורק עליך את כל התסכול וכל המרירות של החודש האחרון זה משטחים שלימים... קונטיינרים שלימים...

ואם אין לך היערכות מוקדמת לזה... אתה פשוט לא עומד בעומס... אתה שומע פה בן אדם שכל הסבל והיגון שבעולם בוקעים מקולו... כל הצרות ביחד התנקזו לבן אדם אחד... ומרוב שאתה לא עומד בזה... מה אתה עושה?? אתה מסתמא עושה את הטעות שאני עשיתי... אתה מנסה להוציא ממנו כמעט בכח איזה נקודת אור ותקווה... מנסה לדלות ממנו שיש לו בכל זאת איזה אי קטן של שמחה ונחת בחיים... **והוא לא מסכים לשתף פעולה!!!** הוא לא מוכן לתת לך את זה... כי הוא קעת עסוק בלפרוק אצלך רק קיטור!!! רק מרירות!!! והוא קעת לא מוכן לפתוח איתך את החצי כוס המלאה שיש לו כי זה לא הנושא שלו... לא זה מה שמרגיע אותו קעת... הוא קעת צריך לפרוק רק סבל ותסכולים וזה... אז פעם... כשלא הייתי ערוך לזה... לא יכולתי לעמוד בעומס הזה... לא ידעתי איך להתמודד מול בן אדם שרק סבל וצרות ויסורים ותסכולים... רק זה מנת חלקו בחיים... גדול עלי... לא בממדים שלי...

לו לדבר... תן לו תחושה שאתה מקשיב ונותן לו כח ולא צולל יחד איתו לבור... ואתה תראה ותשמע במו אזניך איך תוך כדי השיחה הקול שלו מתייבב... אתה פתאום תשמע זיק של תקווה ועד סוף השיחה יהיו פה צחוקים... ואז אתה באמת לא תשבר... כי לא יהיה לך ממה...

עכשיו: למה הנושא הזה כ"כ חשוב?? כי... כי אז אחת הסיבות למה הגמ"ח של אוזן קשבת סובל ממחסור חמור של אזניים... כי אם אין לך היערכות נכונה איך להקשיב נכון להתמודדות של השני... זה עניין של פעם פעמיים שלוש שניסית לתמוך במישהו מהמשפחה או מהשכנים הקרובים עד שסטופ!!! אתה לא עומד בזה!!! אז זהו!! שאל תחזור על הטעות שלי ושל חברים שלי... וכשמישהו רוצה לפרוק אצלך את הלב... אל תחשוב שאתה הולך להיות המושיע שלו!! אתה בסה"כ מקשיב לו...

תכניס לעצמך לראש: לא כל בעיה אפשר לפתור!!! עכ"פ אתה!! אתה לא יכול ולא צריך לפתור כל בעיה... (יש אלוקים גדול בעולם ולא בטוח שהוא בחר דווקא בך לפתור בעיות משמעותיות) אז מה כן?? אתה בן של אברהם אבינו שעליו נאמר "כי ידעתיו אשר יצווה את בניו אחריו לעשות צדקה..." אתה יכול לעשות חסד עם יהודי!! ולהקל עליו מהקושי שלו... איך אתה מקל עליו בשלב זה?? בזה שאתה מקשיב לו... נמצא איתו בקושי... מלווה אותו בהתמודדות ולא בורח או לחילופין צולל יחד איתו לתוך הבעיה (כמובן ש-לו יצייר שאתה יכול לפתור בעיות... הלוואי...) ואין לך מושג כמה צריך את זה!!! ובפרט בתוך המשפחה הקרובה... בתוך המעגל הכי קרוב של החברים... לא!!! זה לא בפריסה ארצית... לגמ"ח הזה אין בלנק ולא חותמת וגם מורשי חתימה... זה גמילות חסדים לשמה!!!

צריך אותך פה!!! אל תעלם... יש כל מיני התמודדויות פנים משפחתיות או בקהילה שצריך אותך מופיע פה!! ומופיע ממקום תומך!! לא ממקום מזועזע וחרד ומרוב שלא יודע מה להגיד אז הוא בורח...

רק לשבר את האוזן: כשיש התמודדות במשפחה או בקהילה... הטעויות מתחלקות לשני סוגים: יש את האנשים הלא כ"כ חכמים ולא מספיק טקטיים שהם לא יודעים איך להגיב נכון... ויש להם פליטות פה לא במקום ועלולים להגיד משפטים מרגיזים ומציקים... אבל זה עוד נסבל... אז טעות שמתקבלת יחסית בהבנה... אבל יש טעות הרבה יותר חמורה ומתסכלת ומכעיסה... זה האנשים דווקא בעלי טאקט שמרוב שהם נבוכים ולא יודעים איך להגיב ומה לומר ומה לא... אז הם פשוט בורחים... נעלמים... וזה בלתי נסלח... וזו טעות הרבה יותר חמורה מהטעות הראשונה!! תהיה פה... שמעת שחבר ביטל שידוך או בשורות טובות שנגדעו או מקרה מצער של מחלה במשפחה של החבר... אל תעלם... אל תשחק ראש קטן כאילו עסקים כרגיל... תבא... תפתח את הנושא... תביע השתתפות מינימלית תוך כדי רגישות שלא להיכנס לצנעת הפרט... כן... זה מבין... זה מסובך... ואף אחד לא נהנה מהחיים... אבל זה מה שצריך לעשות... זה המקום שלך בסיפור... אז יכול להיות שעל הדרך יהיו פה ושמ טעויות ומתברר שלא תמיד ההתערבות היתה במקום... (אגב: זה נדיר) אבל אם תיעלם מהזירה זה הרבה יותר גרוע ואכמ"ל...

וברוב המקרים אני מצטרף לרשימת הבעיות שלו... (רוב הזוגות שממתינים לילדים מעידים שיעקר הקושי שלהם זה הדאגה של המשפחה... מילא אתם לא עוזרים... אבל למה הם צריכים לסבול גם אתכם... לא מספיק להם הקושי שלהם... וכמובן אותו דבר בשידוכים ובכל מיני צמתים בחיים... בשלב מסוים המתמודד בעצמו מגלה שהיה לו יותר קל אם הקושי היה מתחיל ונגמר אצלו ולא מתרחב לכל המשפחה...) **נו... ומאיפה זה נובע??** זה נובע מזה שברגע שאח שלי פרק אצלי את כל הקושי שלו... כמה קשה להישאר ככה רווק... וכמה הוא סובל ורע לו... ברגע ששמעתי אותו... שמעתי כאן צליל של **בקשת עזרה!!!**

שמעתי פה בקשה... נו... תוציא אותי מהבוץ... תביא לי שידוך...

אה... אני צריך להביא לו שידוך?? אוי... איך אני עושה את זה? אני לא מצליח... ואז בום... גם אני נפלתי לבור שלו... כי **גם הוא לא מצליח** למצא שידוך וגם **אני לא מצליח** למצא לו שידוך... ואז האח השלישי גם לא הצליח למצא שידוך וברוך הבא למועדון... **אז זהו שלא!!!** מי ביקש ממך לפתור בעיות... אתה לא הרבש"ע... אתה אולי יכול לנסות אבל לא להושיע... האח שהתקשר וסיפר לך כמה קשה לו... הוא בסה"כ צריך שתקשיב לו! תהיה איתו!! תהיה חזק מולו... תן לו כח ועידוד... תגיד לו שיהיה טוב (כאן דווקא כן צריך לתת תקווה...) ברגע שאתה תהיה חזק בשבילו... הוא כבר נעזר בך!!! הוא כבר מרגיש יותר טוב... הוא כבר לא נשמע גרוע כמו שהוא היה נשמע בתחילת השיחה... אם תקשיב לו טוב טוב שים לב שהוא כבר נשמע אחרת... כי בעצם זה שהקשבת לו ונשאת חזק בשבילו כבר עזרת לו!! ולכן תשאר במקום החזק!! אל תיפול יחד איתו לתוך הבעיה... שם בבור לא תוכל לעזור... ואילו כאן אתה עוזר

אלא שכאן מתעוררת השאלה הריגשית: נו... מה אני יכול לעשות?? תכל'ס... אני נשבר לרסיסים... אני שומע את אח שלי האהוב מדבר איתי חצי שעה ומספר לי כמה הוא סובל וקשה לו ומר לו... אני גם מתרסק... כל המילים היפות שצריך להיות חזק ולא להיכנס לזה... הכל טוב ויפה... אבל תכל'ס זה באמת שובר אותי?? מה התשובה?

אז שוב אותה נקודה!!! אתה יודע למה זה לא צריך לשבור אותך??

כי יש לך טעות!!! אם תשים לב: הקושי העיקרי של אחיך היה רק **בתחילת השיחה**... שעד אותו רגע הוא צבר וצבר את המועקה שלו... ולכן בתחילת השיחה הוא היה נשמע כמו בן אדם **שצריך להקיא**...

אבל אם תהיה חזק בשבילו ותקשיב לו... תוך כדי השיחה אתה תראה איך הוא לאט לאט חוזר להיות חיוני... עם יותר מצב רוח... למה?? כי הוא כבר סיים להקיא... **שתבין:** לראות אדם שמקיא זה מחזה מאוד מעורר רחמים!!! אבל אני כבר לא מרחם עליו... אתה יודע למה?? כי זהו... הוא כבר סיים להקיא... ואחרי שמקיא... אה... מרגישים כזו תחושת הקלה... אז זהו... כבר אין צורך לרחם... הוא כבר מרגיש טוב

על אותו משקל כאן: אתה נשבר לרסיסים לשמוע את הקושי של אחיך... מתי אתה נשבר?? **בתחילת השיחה!!!** בטח... הוא כעת רק מתחיל להקיא... כעת תן לו! תן לו להקיא אצלך... תאפשר לו להקיא... תן

עד שקלטתי שלא!!! זה בסדר!!! הוא כעת רוצה ממני דבר אחד: תקשיב לי... ותשחיל מידי פעם מילים טובות... אני לא מבקש ממך שתגיד לי: לא נורא!!! אדרבה... תסכים איתי שכן נורא... ותתן לי רק כח... תגיד לי שאני גיבור!!! (כי הוא באמת גיבור ומגיע לו לשמוע את זה... ואוי ואבוי לך אם תתעקש להגיד לו שלא נורא... כי אז הוא יצטרך להביא עוד משאית של מלט ולרוקן עליך... עד שתבין כמה קשה לו... וכמובן שאחרי שהבנת עד כמה שכן נורא... כעת כן אפשר לתת תקווה שיהיה טוב ואפילו לתת קצת עצות... אבל רק אח"כ שהבנת את המצב!!!)

כל מה שנדרש ממך זה לשמוע! להבין כמה קשה לוו!! ובאמת לעודד אותו לאו דווקא מהמקום של יהיה טוב... אלא מהמקום של אוה... יש לך באמת הרבה קשיים... וצריך הרבה כוחות בשביל לעמוד בזה ואיך אתה מצליח...!!!! ואחרי שהוא מסיים את השיחה איתך הוא באמת מרגיש יותר טוב... אתה באמת באמת עזרת לו...

נתת לו בדיוק מה שהוא היה צריך!! הוא לא היה צריך יותר מזה!!

ברגע שהבנתי את זה נהיה לי הרבה יותר קל לדבר עם אותו אחד... קלטתי שאני לא עומד מולו בחוסר אונים ושומע צרות ולא יודע מה לעשות איתם... אדרבה... אני פה בשביל להקשיב... ולתת כח!!! וברגע שעשיתי את זה זו העזרה שלי... הצלחתי לעזור לו מעל ומעבר...

הנושא הזה מאוד חשוב בעיקר לאנשים שצריכים אותם כתמיכה!!!

מה אני מתכוין?? מבחינה מסוימת העולם מתחלק לשני סוגים: יש אנשים חזקים באופי שלהם ויש אנשים יותר רגשיים וממילא גם יותר שבריריים...

ואיפה זה מגיע לידי ביטוי?? **בתמיכה ברגעים קשים!!!**

אנשים חזקים באופי... הם מאוד טובים בתמיכה ברגעים קשים... יש להם את הקור רוח ואת השליטה במצב... הם לא מאבדים ראש... לעומת זאת אני טיפוס רגיש ושבירי... פעם כשאח שלי היה מתקשר אלי בשביל לפרוק אצלי איזה קושי שעובר עליו... (נניח שהיה קשה לו בשידוכים...) אז במקום להיות כעת במקום החזק ולתת לו תמיכה ועידוד... הייתי נכנס רגשית לתוך הסיפור... ואני שוקע יחד איתו בבוץ... ונכנס למשבר יחד איתו... אוי... מה יהיה עם אח שלי בשידוכים... ואם עד עכשיו היה מישהו אחד שצריך עידוד... אז כעת יש **שנים שצריכים!!!** ואז כמובן שנינו מתקשרים לאח השלישי... (כל אחד בנפרד בלי תיאום...) מילא הוא בעצמו מתקשר לפרוק כמה קשה לו בשידוכים... אבל גם אני מתקשר לאותו אח... אוי... מה יהיה עם אח שלנו שתקוע בשידוכים... ואז גם האח השלישי נכנס לבור... ובשלב מסוים כולנו מוצאים את עצמנו בבור משותף... כולנו בדכאון אחד גדול מה יהיה עם אותו אח שתקוע בשידוכים...

אתה קולט מה קרה?? במקום להישאר חזק כדי להיות הגב התומך לאח שמתמודד וללוות אותו ברגעים הקשים שלו... במקום זה צללתי יחד איתו לתהומות היגון וכעת שנינו צריכים תמיכה... מיותר לציין שלעזור לו... לא עזרתי לו בכלל...

המשך: איך שלוימלה יצליח בכ"ז להוציא את הבית מידו של שמשון?

תקציר: בשבוע שעבר היכרנו של ר' שמשון שקנה בית בבתי ערי חומה במיוחד לקראת שנת השמיטה... יום החליטה של הי"ב חודש של הבית היה אמור לחול מיד לאחר חג הסוכות... ביום כ"ד בתשרי... אלא שבעיצומו של חג הסוכות ר' שמשון קיבל מידע ששלומלה המוכר בעקבותיו... רוצה לבטל ברגע האחרון של המכירה... ר' שמשון פתח במנוסה... במשך כל חג הסוכות הם שיחקו שוטרים וגנבים ולמרות המאמצים של שלוימלה שלנו... הוא עדיין לא הצליח לאתר את ר' שמשון... הספירה לאחור החלה ובעוד שלושים ושש שעות... אם שלוימלה לא מצליח לתפוס את ר' שמשון (קודם תקנת הלל) הרי הבית נחלט לר' שמשון לנצח נצחים!!! לבנתיים התברר ששלומלה הוא בן אדם קצת מפוקפק...

יענקי הבן דוד הגיע בחשאי למחבא של אבא והציג בפני אבא את האימונים ששלומלה הנוכל העביר דרכו... אדון שמשון... תזהר לך!!! לא כדאי לך להתעסק איתי... אני מציע לך להיכנע בצורה מכובדת ולאפשר לי לבטל את העסקה בדרך המלך... ואם לא... אתה תטעם את נחת זרועי... אבא חשב וחשב ובסוף הוא החליט לא להיכנע לשלומלה!!! מילא הוא היה מבקש שאעשה איתו חסד... אבל אם הוא מאיים כמו נוכל אני לא מסכים... ולה' הישועה... ה' יציל אותי מפועלי און... ואכן עברו 36 שעות והבית נחלט בשעת"מ...!!!! בשעה טובה ר' שמשון ומשפחתו עוברים כעת לבית החדש שנקנה ונחלט לכבוד שנת השמיטה!!! השכנים קיבלו אותם במאור פנים ו... וגם קצת בחשש... אחד אפילו סינן בשקט: מה... הצלחתם להסתדר עם שלוימלה?? מה שבטוח אנחנו שמחים שהחלפתם אותו... (מתברר שכולם שמחים שצדיק בא תחת...)

אחרי כמה ימים לפתע שלח בית דין נוקש בדת... ר' שמשון- אתה מוזמן לדין תורה... ר' שמשון שואל בהתעניינות: מי התובע?? זלמן!!! זלמן?!? מי זה זלמן?? בחיים שלי לא התעסקתי עם אחד שקוראים לו זלמן... אבל אמא מיד נאנחה... אמא מיד הבינה שזה קשור איכשהו לשלומלה שלנו... אני רואה שהוא כבר בישל לנו משהו... (שלומלה מהרגע הראשון לא הריח לה טוב) ר' שמשון לא נבהל... סו"ס נקראתי לבית דין!!! "שארית ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייה לשון תרמית..." ר' שמשון מגיע לבית דין... מסתכל ימיה ושמאלה בסקרנות: מי זה הזלמן הזה שתובע אותי?? בחיים שלי לא ראיתי אותו... מעניין מי הוא...

ובכן: זלמן התובע קיבל את רשות הדיבור... והוא מיד ניגש לעניין: לפני שנה חצוי הלויתי הלוואה לשלומלה... (אוהו... עכשיו כבר מובן מה הקשר...) נתתי לו הלוואה של 300.000 ₪. קצת חששתי שהוא לא ישלם... רציתי להיות רגוע שיש לו נכסים שאני אוכל לגבות מהם... אז הוא הרגיע אותי שיש לו בית!! ומקסימום יהיה אפשר לגבות ממנו... והנה הגעתי כעת לגבות ממנו והוא אומר לי: אין לי כסף!!! מיד רציתי לגבות מהבית... ואז שלוימלה הודיע לי בצער רב שהוא כבר מכר את הדירה לר' שמשון... בירתתי מתי הוא מכר את הדירה... ומה מתברר?? שהוא מכר אותה **אחרי** זמן הלוואה!! וכל ילד שלמד מסכת שביעית או אפילו תחילת מסכת ר"ה יודע ששעבוד קרקעות הוא מדאורייתא ובעל חוב יכול לטרוף אפילו מלקוחות... (כלומר: אפילו אם הלווה מכר למישהו את הבית... אם זה היה **אחרי**!! אחרי שהוא לווה... אז המלווה קדם... ויכול הבעל חוב לבא ולגבות ממי שקנה את הבית כי הבית הזה משועבד אליו עוד לפני שהוא שירך לקונה) **ר' שמשון החויר כסידו!!! על זה לא חלמתי... על כזה תרגיל לא חשבתי...** האב בית דין פנה לר' שמשון ואמר לו: מה... מה יש לך לומר בנידון? ידעת שאתה קונה בית שמשועבד למלווה?? (בדורנו קוראים לזה: בית שיש עליו הערת אזהרה) ר' שמשון ענה: חד משמעית לא!!! ממש לא ידעתי!!! אם הייתי יודע ברור שלא הייתי קונה...

זלמן לא התבלבל... והוא מיד הוציא מכיסו את שטר ההלוואה... הנה... יש לי שטר ההלוואה חתום עם עדים... ברגע שזה מלווה בשטר אז קי"ל ששטר יש לו קול!!! זאת אומרת: שטר שנעשה עם עדים זה משהו שמתפרסם ומדברים עליו וכולם יודעים ששלומלה הוא בעל חוב וצריך להיזהר מהנכסי דלא נידיי שלו שהם עלולים להיות מעוקלים לחובות... וממילא כשיש שטר ר' שמשון לא יכול לטעון לא ידעתי... ואם אכן כך... אז לעת עתה!!! זה נקרא שיש כעת רשות לזלמן להוציא את ר' שמשון מהבית וכך לגבות את החוב... אבל סו"ס בית דין לא נולדו היום... "במקרה" הם כבר מכירים את הנפשות הפועלות... הם כבר מכירים היטב את שלוימלה הסיקריק מכל מיני תקריות נוספות שכבר היה להם איתו... והאב"ד הציע לר' שמשון ארכא של שלושים יום לצאת ולהביא הוכחות או ערעורים... מה שנקרא "טוענין ללוקח..."

ר' שמשון יצא מבית הדין והרגיש שהשמים נפלו עליו... היה ברור לו כשמש בצהרים שזו עקיצה!!! רק לפני יומיים שלוימלה רדף אחרי בשביל לבטל את העסקה ועכשיו הוא מצא דרך אחרת... הוא הצליח לארגן שטר חוב מוקדם... שכאילו הבית מעוקל... אבל אנא ה'... מאין יבא עזרי... מאיפה אני כעת מוכיח את זה?

כאן לפתע הוזעקו כל התלמידי חכמים שבעיר... שחלקם מכירים את ר' שמשון מבית המדרש שבגליל... (יש כמה וכמה שמעויות בבית המדרש שהגיעו דרכו מתנאי דסולמא דצור) וכמו שרוב אמר: תיתי לי דכי אתאי לקמיה צורבא מרבנן לדינא אני לא מניח את הראש שלי על הכרית עד שאני לא מהפך בזכותו... ואכן ר' שמשון בבת אחת הוקף בעשרות תלמידי חכמים שהיו נוכחים שם בבית הדין... (לא!! זה לא טוענים רבניים... חס ושולום!! הם מהיושבים בשימוש בשורות שלפני הסנהדרין קטנה הם יושבים שם בשימוש מידי יום מהנן החמה עד שעה חמישית ביום) הם היו נכוחים במעמד של התביעה והם נחושים להפך בזכותו של ר' שמשון ולהוציא כאור צדקו... דבר ראשון הם ביקשו לראות את שטר ההלוואה... **אתה יודע מה זה תלמיד חכם שיודע לקרא שטר??** תוך חמש דקות כבר הופיעו כמה סימני שאלה מהותיים אודות זהותו של השטר... ולמחרת שוב הופיע ר' שמשון... דבר ראשון: מי זה העדים?? האם כתב ידם יוצא ממקום אחר?? בקיצור: העדים הוזעקו למקום... ותוך דקות ספורות התברר שזה לא היה שטר רגיל שעומדים כאן עדים ורואים איך ששלומלה לקח הלוואה מזלמן... לא!! זה היה "כותבין ללווה אע"פ שאין מלווה עמו..." זאת אומרת: יום אחד הופיע שלוימלה בפני שני עדים וביקש מהם בתום שהוא רוצה לכתוב שטר שהוא חייב לזלמן כסף... (למה לזלמן?? מילא אם אתה רוצה שאחריים יהיו חייבים לך... כאן צריך הוכחות... אבל אם אתה בעצמך מחייב את עצמך... אז כותבין שטר ללווה אע"פ שאין לווה עמו) מתברר שעדים לא עשו עסק... לא עקבו ולא בררו אם השטר בסדר או לא... כי שוב... אם שלוימלה כזה נדיב שהוא רוצה להתחייב כסף אז מה כבר יכול להיות... ותכל'ס... לשלומלה ה"נדיב" היה בסה"כ חשוב שהתאריך יהיה מוקדם!! זו היתה המטרה שלו!! שיהיה כתוב שם שההלוואה היתה לפני המכר!! ותוך דקות ספורות העדים הודו שבאמת הם לא שמו לב שהתאריך היה מוקדם... באותו רגע השטר חוב נפסל עכ"פ מלגבות בו מנכסים משועבדים... ומכאן ואילך זה כבר לא היה קשור לר' שמשון... אבל מהר מאוד התברר כצפוי שעורבא פרח... לא היתה פה שום הלוואה... שלוימלה מעולם לא לווה כסף מזלמן... הכל היתה בסה"כ קנויני איך להוציא את הבית מידו של ר' שמשון... אבל זה כבר לא מעניין את ר' שמשון... ר' שמשון עשה חנוכה הבית ושר "ארוממך ה' כי דילתני ולא שמחת אויבי לי..." השכנים שמחו על השכן החדש והרצוי שהגיע תחת הקודם שאיתגר אותם לא פעם ולא פעמיים עם עקיצות שונות... ואם על הדרך לסדנו כמה הלכות נחוצות בסוגיית שטרות... ואולי גם את הרש"י הארוך בדף ב' בראש השנה... והיה זה שכתרו...

מאות עובדים... איך מזהים מי

בעל העסק??

מודעה נלתלה בפתח הראשי של ההכנסת אורחים של אברהם: היום כל השערים סגורים... כל האגפים שובתים עקב... עקב ניתוח!!! אנשים עוברים שם ושואלים: ניתוח של מי?? יש פה צוות של כמה מאות איש?? אז כן... אל תשאל... כולם עברו ניתוח... מה... כולם?? כולם הזמינו תור לניתוח קילע באותו יום? לכולם היה התפרצות של אפנדציט באותו יום? איך זה שכולם עברו ניתוח??

אז זהו שכך!! בעצם היום הזה נימול אברהם... וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בני נכר נימולו איתו... כככולם... כולם נימולו ביום אחד!! כל המערכת הושבתה!! כולם כואבים... לא רק אברהם אבינו... (אגב: ניתן לומר על דרך חידוש שהסיבה שאברהם ישב פתח האוהל לשמור מחשש יחוד... שהרי ביום הזה רק הנשים יכלו להמשיך לעבוד וללוש עוגות וכו'... ואילו הגברים שכבו במיטות כואבים...) ותכל'ס... היום הכל סגור... זה יום לא שגרת!! כל הצוות חולה!! אבל יש מישהו אחד שמגיע לעסק בכל מצב... מי זה?? זה מי שהעסק הזה שלו!! בעל העסק לא יכול לתת לעסק לשבות... הוא מגיע גם כחום היום... גם כשהוא כואב ושותת דם... מה הפלא שדווקא ההכנסת אורחים הזו הנוצחה לאברהם לדורי דורות... כי שם המפגן האמיתי!!! איפה שכולם נעלמים... איפה שלכולם יש תירוץ הכי טוב למה הם לא יכולים... ודווקא אז זה המבחן הגדול מי פה בעל העסק!! אצל מי העסק הזה הוא עסק של חיים...

התופעה הזו מוכרת גם בישיבה... אתה מכיר את הבוקר הזה שככולם עייפים?? כן... היה אתמול חתונה... וזה היה נסיעה רחוקה וחזרו מאוחר וכן בסדר ולא בסדר... תכל'ס... הפעם כולם עייפים והתפילה בישיבה מאוד דלילה... מה שנקרא: "יומא דמפגרי בה רבנן"... היום כולם מפגרים... לכולם יש תירוץ מוצדק...

אבל עדיין!! גם בבוקר העייף הזה יש את אותם אלו שמה שיהיה ומה שלא יהיה הם יתייצבו בפתח האוהל בתחילת התפילה ויכריזו: ואני ברוב חסדך אבא ביתך... מה יש?? זה העסק שלהם!! בעל העסק עצמו לא עושה שימוש בתירוץ... התירוץ לא עוזרים לו... תירוץ זה טוב בשביל- מה להגיד ל-בעל העסק... אבל בעל העסק עצמו... אם יש לו תירוץ... מה הוא יעשה איתו?? זה עסק שלו!! ושם!! ביומא דמפגרי בה רבנן... כשכולם נעלמים ומהסיבות הכי טובות... אז קמה אלומתו וגם ניצבה- של בעל העסק!! שם ניכר ובולט מקומו של מי שבאמת מחובר לעניין...

כן... צריך לדעת שלא רק הביקורת של משרד הדתות היא דווקא כשכולם ישנים... לפעמים גם הביקורת משמים היא בשעה הזו!! דווקא אז וירא אליו ה'... זה לא חוק מרפי... זה לא פרנציפי... זה באמת נקודת מבחן!! אם אתה באמת בעל העסק... אם אתה באמת מחובר לבית מדרש... אז איפה אתה ביום ששי?? נכון... יום קצר... נכון להלכת לישון מאוחר... אבל אתה ממעידי בית המדרש... זה הבית מדרש שלך... זה הכבוד שמים שלך... איפה אתה?? אברהם אבינו כבר שנים ע"ג שנים עושה גמילות חסדים... ודווקא הגמילות חסדים הזו כשכולם ישנו... דווקא היא זיכתה לו לנצח- בשכר ואקחה פת לחם זכו בניו למן ארבעים שנה, ובשכר יוקח נא מעט מים זכו לבאר מרים וכו' וכו'... כי ברגעים האלו אברהם אבינו קיבל אישור לפתיחת עסק!! כשה' מגיע ורואה שכולם נעלמו ורק אתה נשאר... הנח... הנה האיש המתאים לפתיחת עסק מורשה!! קח תקציב בלתי נדלה לארבעים שנה במדבר... לרגל פתיחת העסק...

איפה אתה לוט... וההד חוזר וטוטוט...

אתה מכיר היום את גוש דן??? האזור הכי מבוקש וצפוף בארץ... כל זונם לאורך כביש איילון עולה עשרות מיליונים... אז זהו!!! שהגוש דן של פעם היה במקום אחר. אתה יודע איפה? לא פחות ולא יותר באזור ים המלח!!! נסעת פעם בכביש הבקעה באזור של סדום וים המלח? מדבר שממה!!! עולם הדממה!!! אין נפש חיה... אתה יכול לנסוע עשר דקות במהירות של 100 ק"מ ולא לראות נפש חיה... הכל חול... מדבר... אין טיפת ירוק... אפילו עץ אחד לרפואה אין שם... כלום כלום כלום...

ולחשוב שפעם ? ? ? ? ? פעם אתה יודע מה שהיה כאן???

כגן ה' כארץ מצרים בואכה צוער!!! כולה משקה!!! חז"ל מתארים את האזור של סדום שזה היה מעין עולם הבא... זה היה האזור הכי ירוק... הכי משופע... הכי עשיר במעינות וצמחיה... האזור הכי הכי מבוקש... תבין: לוט לא פראיירע!!! הוא הרי היה גר יחד עם אברהם אבינו שם באזור צומת שילת... מודיעין עילית... (כין בית אל ובין העי) אבל זה לא היה לרמה שלו... זה לגור בפריפריה... אני מעדיף לגור במרכז!!! במקום הכי פורח ומשגשג... יסע לוט מקדם... הוא בחר בעבור לאזור המרכז... לסדום... ים המלח... שכולה משקה... כגן ה'...

והנה היום אני מגיע ל"גוש דן" הזה... אתה מוזמן יחד איתי לביקור ב"כולה משקה" הזה... עולם הדממה!! לא נותר לי אלא לצעוק: איפה אתה לוט!!! וההד של ההרים עונה לי בחזרה: וטוטוטוט... לוט איפה אתה... הבטחת כולה משקה... דיברנו על גן ה'... איפה זה...

כלפי מה הדברים אמורים? מישוה פעם שאל אותי: מה המקור למושג "אין יאוש בעולם כללי"?? עניתי לו: משנה מפורשת באבות... "ואל תתייאש מן הפורענות"!!!

הוא היה בטוח שהתכוונתי בצניות... אבל לא!!! זה המקור הכי טוב!! הרי מה פירוש **אל תתייאש מן הפורענות**? מסביר הר"ב: שאם אתה רואה רשע שהשעה משחקת לו וה' מאריך לו אף... נותן לו... מאפשר לו לעשות מה שהוא רוצה... אל תתייאש מן הפורענות... אל תדאג... אין יאוש... כל כלב בא היום שלו... ויום אחד תתמלא סאתו וה' יעניש אותו... **ללוט כל הזמן היו מחשבות מייאשות** שגרמו לו לזוז שמאלה... מי כמוהו זוכר את השנים הקדושות במחיצתו של אברהם אבינו... איזה צדקות... איזה עבודת ה' צרופה... אבל תכליס החיים היו לא קלים... סו"ס אברהם גר במדבר... חיי פשטות ודחקות... "כמעט וגרים בה..." תנאים קשים... ואילו אני- לוט? יום אחד עשיתי את הצעד החכם בחייו!! והעקתי את דירתי לכיכר הירדן כי כולה משקה... כגן ה'... איזה שפע... איזה שיפור דיור... איכות חיים... ותכליס... אנשי סדום רעים וחטאים לה' מאוד... ובכל זאת הכל טוב להם... יש להם כל טוב... ואילו אברהם אבינו עם הצדקות שלנו כל הזמן גר... כל הזמן נע ונד... לוט כמעט מתייאש... ממה? **מהפורענות**!!! אבל הבנות הצדקניות של לוט כל הזמן מזכירות לו: אבא... **אל תתייאש מן הפורענות**... יום אחד זה יקרה... יום אחד תתמלא סאתם של אנשי סדום וה' כבר לא יוותר להם... ואכן אין יאוש! ויום אחד זה הגיע... לוט נמלט כמו גנב... והבנות של מדדות אחרי ומה הם צועקות לזו? אבא!!! אין יאוש בעולם כלל... אתה רואה? אמרנו לך... אמרנו לך שיום אחד "ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה..." והנה... זה קרה...

סו"ס לוט מגיע למקום מבטחים והוא מתחיל אט אט להתאושש מהמהלומה... הוא מתחיל לעכל מה שקרה... מתחיל לעכל שאכן אין יאוש מן הפורענות... הוא מתחיל לקלוט שגם אם אתה רואה שה' עומד ברחוק מעלים לעיתות בצרה... בגאות רשע ידלק עני... ה' מאפשר לרשע לדלוק את העני ולחמוס אותו... והוא גם מצליח... (עיי פרק י' בתהילים) אבל אין יאוש!!! היום לוט כבר יודע שביום בהיר אחד... "איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות... כחלום מהקיץ ה' בעיר צלמם תבזה..."

כעת!!! אחרי שכבר לוט מבין שאין יאוש מן הפורענות... אחרי שלוט מגיע מידי שנה לאזכרה של אשתו... והוא עומד כמו נר מול הנציב מלח ולמד להגיד: **ברוך דין האמת!!!** אה... אתה כבר מבין שאין יאוש מן הפורענות? אם ככה... כעת חז"ל מגיעים אליו עם בשורה טובה... יש לנו בשבילך עוד ברכה: **"ברוך זוכר את הצדיקים"!!!** מה פירושו? אם אין יאוש מן הפורענות אז ק"ו בן בנו של ק"ו שאין יאוש מ-ברוך משלם שכר טוב ליראיו... מי שהפך **נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון** הוא הוא זה שגם ההיפך!!! **ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים**...

ואתו אברהם אבינו העץ היבש שתמיד נדת עליו ברחמים שאין לו המשך והוא כזה גר ותושב... אין יאוש!!! מי ששם נהרות למדבר הוא הוא זה שישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים...

---ידידי החסיד: עכשיו תבין מה אנחנו אמרים כל ערב שבת במנחה... בסוף הודו לה'... אם שמת לב הש"ץ מתחיל הודו לה' כי טוב... יאמרו גאולי ה'... ובסוף הוא מסיים: **לפוך בוז על גריבים... וישב אבין מעות... יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה, מי זכום וישמור אלה והתבונן חסדי ה'!!!** האם פעם ניסית להבין את סוף המזמור???

בשלמא תחילת המזמור... את זה אני מבין מצוין... מדברים שם על אותם ארבעה שצריכים להודות... ואכן באמת הודו לה' כי טוב... יודו לה' חסדו... אבל בסוף המזמור פתאום יש נימה קצת יותר מאופקת... מי חכם וישמר אלה... אתה יודע מה הפירוש של המילולי מי חכם וישמר אלה?? הכוונה היא: שמי שהוא חכם... אז שישמר אלה... ישמר מלשון "שומר ומצפה" (או ואביו **שמר** את הדבר...) על מה מדברים כאן? למה צריך להיות פתאום חכם? מה צריך לשמור ולצפות? **מה התשובה?? העניין הוא כך:**

בתחילת המזמור יש לנו עסק עם כאלו שראו ישועות **בעיניים!!!** יאמרו גאולי ה'!! יוציאם מחושך וצלמות... וישמחו כי ישתוקו וינחם אל מחוז חפצם... כאן לא צריך להיות חכם גדול שישמר אלה... גאולי ה' שרואים ישועות בעיניים לא נותר להם עני לצפוח ב"יודו לה' חסדו..."

אבל מה יעשה אותו אחד שעדיין כל אוכל תתעב נפשו... עדיין אין לו טעם בלימוד ובעבודת ה'... מה יעשה מי שעדיין שרוי בתוך החושך וצלמוות אסירי עני וברזל... מה יעשה מי שהוא עדיין בעיצומה של סערות ומאבקי רוח ונפש ועדיין לא ישמחו כי ישתוקו... איזה שקט... רק סערות... כל היום... מה יעשה אחד כזה שהוא עדיין לא אוזח

בגאולי ה'?? איך הוא יכול להתעלות מעל עצמו ולהגיע למקום של--הודו לה' כי טוב?? **אומר דוד המלך: יש לי דרוו!!!** יש לי עצה גם למי שעדיין תועה במדבר ועיר מושב עדיין לא מצא... יש לי בשבילו חבל הצלה איך להיאחז גם הוא בידו לה' חסדו... פונה דוד המלך לאותו יהודי... כן... גם אני הסתובבתי שם במדבר עין גדי... גם אני נרדפתי שם... אבל אתה יודע מה חיזק אותי??? הסתכלתי על המדבר הצחיח וזכרתי שפעם היה כאן כגן ה'... פעם היה כאן כולה משקה... רק מה?? אל לצמאון... ואת זה אני רואה מול העיניים!! אוהו... מי כמוני רואה עד כמה אין יאוש מן הפורענות... אם ככה... **אז מי חכם וישמר אלה!!** מי שחכם לוקח את הנתון הזה בעצמו ועושה ממנו קל וחומר ל"שומר ומצפה" שלו... אם ישם נהרות למדבר... כ"ש שישם מדבר לאגם מים...

אם ישם ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה... כ"ש שישם ארץ ציה למוצאי מים ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה... אדרבה... אני מסתכל למדבר הצחיח בתוך השחור של העין שלו!! בתוך הפורענות!!!! ומשם אני מוציא את הק"ו הזה...

אגב: זה הפשט במדרש שאומר: מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר... אומר רש"י במקום: **מוזמר זה אמרו דוד ביער חרת, ולמה נקרא שמו יער חרת? שהיה מנוגב כחרס והרטיבו הקב"ה מנוגב העיה"ב**... מה פירושו? דוד המלך היה במדבר!! והוא הצליח מתוך המדבר להוציא את הנאות דשא ורביצני ועל מי מנוחות ינהלני... דוד המלך זכר שפעם פעם היה כאן נאות דשא... היה פה פעם מי מנוחות... רק מה?? אל תתייאש מן הפורענות... אז גם אני לא מתייאש מהישועה שלי... ולכן נפשי ישוב... גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע... שבתך ומשעתך המה ינחמוני... וההשגה הבהירה הזו הפכה את היער המנוגב כחרס באפס תקווה... לטוב עולם הבא...

המהלך הזה הוא מאוד נחוץ בתור עזרה ראשונה למי שנמצא בשברון לב... הבעיה המרכזית של מי ששרוי במשבר... שהוא בדרך כלל לא כשיר לראות תקווה!!! הוא לא מסוגל להיות אופטימי ולקוות שה' יעזור ויהיה טוב... וממילא... כשזה המצב... אין מנוס... הדרך היחידה איך להצית תקווה בישועת ה' זה דווקא להוציא אותה מהנתונים הקיימים והלא מעודדים... דווקא מהזוית השלילית והחסרת תקווה!!! אתה לא מסוגל לראות איך אתה יוצא מהמדבר הזה?? אתה בעיה... אז תתבונן מתוך המדבר עצמו!!! את המדבר הצחיח אתה כן רואה?? אז זהו!!! שמי שהפך את הנהרות למדבר הוא זה גם שישם מדבר לאגם מים...

אגב: זה אחד ההסברים אודות התופעה הפלאים של השנים האחרונות שהדור שלנו (ברובו) מתרפק ומשתוקק לשמוע סיפורים על השואה... יש לנו ממש משיכה לנושא!!! כל פעם שסבתא שלי היתה מספרת משהו מהשואה הייתי נשאב לזה... כל פעם הייתי שואב מזה המון חיזוק... וזה הרי תמוה: יש לך הסבר לתופעה הזו?? לכאורה מה ההיגיון בזה?? איך יכול להיות שסיפורים הכי סתמיים על השואה גורמים לי חיזוק?? הרי ההיגיון אומר בדיוק הפוך מכל הסיבות בעולם...

עד שמישהו הסביר לי: שהסיבה שכיום הסיפורים על השואה דווקא מחזקים אותנו... כי נכון שהשואה היתה משהו נוראי וזוועתי... אבל סו"ס הקב"ה דפק שם על השלחן!!! והוא דפק חזק!! הקב"ה דיבר בשואה!! והוא דיבר בקול חזק מאוד!! הוא אמנם דיבר דיבורים מאוד קשים ומרים... אבל הוא דיבר... אפילו אם לא לגמרי ברור לנו מה הקב"ה אמר שם... אבל דבר אחד ברור לנו... שהקב"ה הכריז שם איזה סטופו!!!! סטופ שקשור איכשהו לעם היהודי...

אחרי שאתה פוגש את הסטופ שהקב"ה עשה בשואה... הרבה יותר קל לך לדמיין שאוטוטו הקב"ה שוב יופיע בגאולה העתידה ושוב יעשה סטופו!!! והפעם סטופ של גאולה... תבין: ביום יום די קשה לדמיין איך זה יהיה שהקב"ה פתאום יופיע ויגאל אותנו... אבל דווקא הסיפורים מהשואה מעמידים אותנו מול אותו יום לא כ"כ בהיר שעננים קודרים כיסו את שמי אירופה ובורא עולם הגיע והציב עובדות בשטח שישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון וארץ פרי למלחה... אם ככה... אז באותה מידה הוא הוא זה שפתאום יבא ויאמר הנני וישם מדבר לאגם מים ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשוי והייתה לה' המלוכה...

האם משהו באירופה חלם בשנת התרצ"ז שתוך כמה שנים ספורות הולך להיות פה מהפכת סדום ועמורה אדמה וצבויים עד לשע???

האם היהודים שמוסרסים שם מחייכים בהסרטה המפורסמת של החפץ חיים בכנסיה הגדולה... האם העלו על דעתם מה הולך להתרחש פה מתחת הרגלים שלהם בעוד שנים ספורות? האם הם חשבו לרגע שאין טעם לקחת ללב שששששש דבר... כי בעוד שנים ספורות כולם הולכים להיות במצב שווה... השוכר והמשכיר הלווה והמלווה והעשיר והעני הרווק והנשוי המבורך בילדים והחשוך לידים... כולם יהיו בשווה... משהו חתחלם שזה מה שהולך לקרות?? זה מה שמשגע אותי כשאני שומע סיפורים על השואה!! כי אף אחד לא חלם שזה מה שיקרה ותכל'ס זה קרה!! ואם זה קרה... אז **מי חכם וישמר אלה!!!** אל תשאר שם... תהיה חכם... קח את זה לכאן... אתה-- שלוקח ללב... ואתה מסתכל ימינה ושאלה ובודק איפה אתה ממוקם בקצב התברות... אתה שדואג מה יהיה ואיפה זה יגמר... האם אתה מעלה על דעתך שברגע קטון עזבתך ואוטוטו ברחמים גדולים אקבצך וכל המפה תשתנה ברגע אחד... יש לך רגעים שאתה חושב לעצמך... הנה כל האיפויניסטים ושילוי עולם השגו חיל ורק אני תקוע בחיים וגווע כל היום וצריך לוותר ולשלם מחירים על ה"והיה מחנך קדוש" שלי... האם אתה מעלה על דעתך שפתאום!!! כמו אותם עננים קודרים שהופיע בשמי אירופה... קח לפתע פתאום ארו עם ענני שמיא... הנה ה' אלוקים בחזק יבא וזרעו מושלה לו הנה שכרו איתו ופעולתו לפניו... וכל התמונה ברגע אחד מתהפכת במאה שמונים מעלות?? מי חכם וישמר אלה!!! לקחת את הברוך דין האמת של אשתו של לוט... לקחת את זה **לברוך זוכר את הצדיקים**... שה' זוכר את אברהם... לא להשאיר את זה בנציב מלח... לקחת את מהפכת הפורענות למהפכה של ישועה ורחמים!!!!